

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Christus ab Herode spretus. Quem pro Christo sperni pudet,
Christi pudet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de eiectione à Templo Venditoribus & Nummulariis. Ioan. 2.

VIDE quæ ad idem prope Evangelium superius producta sunt, Feria 3. hebdomadæ 1. Quadragessimæ, unde hûc etiam aptius propter flagellum, quo hic expressè dicitur Dominus eiecisse vendentes, transferri potest hæc Veritas, quæ habetur in 1. parte, Feria 2. hebdomadæ sextæ post Epiphaniam: *Quantò minùs murmuramus, aut quantò magis tacemus flagellanti à Deo, tantò altius altissimum eius Dominium prædicamus.*

Huic adjungi possunt sequentes.

Nisi te subdas Deo, Deum tibi subdis.

In 1. parte, Die 12. Januarii.

Nisi probè paratus sis ad adversa, nec ad ipsa prospera benè paratus es.

In 1. parte, Feria 6. hebdomada 5. post Epiphaniam.

Cui nimis adhuc durū videtur pati pro Christo, nimis etiam durum videtur, amare Christum.

In 1. parte, Dominica 4. Adventus, ubi & alia plures eiusmodi.

Hûc porò tota spectat hebdomada 2. Quadragessimæ, & proximè sequens, quæ dicitur Passionis.

FERIA TERTIA

CHRISTVS AB HERODE SPRETVS.

*Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo,
& illusit indutum veste alba. Luc. 3.*

VERITAS PRACTICA.

Què pro Christo sperni pudet, Christi pudet.

RATIO EST, *Quia illum Christi pudet, qui præ pudore rejicit quæ Christus docuit, quæ libens tulit, & quæ ferenda voluit suo exemplo. Sed quem pro Christo sperni pudet, præ pudore rejicit quæ Christus libens tulit, & quæ ferenda voluit suo exemplo.*

Ergo quem sperni pudet, Christi pudet: Quod certè est omni opprobrio probrosius.

I. PUNCTUM.

CUM Judæi accusantes Christum, mentionem fecissent de Galilæa, quæ erat re-

gio à Judæa divisa, Pilatus audito hoc nomine interrogavit si homo Galilæus esset, & ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. Luc. 23.

Eò igitur adducitur Christus ligatus & stipatus satellitio publico, velut reus; Cogita quali cum ignominia, quali cum pudore & verecundia! Herodes autem viso Iesu garrius est valde, erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eò quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Hæc curiositas nihil fasti portendit. Interrogabat autem eum multis sermonibus: At ipse nihil illi respondebat.

Quid non poterat hîc dicere & facere Christi

Christus? quantam sui admirationem & venerationem conciliaffer, si vel unum miraculum facere voluisset? At ipse nihil illi respondebat! Stabant autem Principes Sacerdotum & Scribae constanter accusantes eum. Accusationes istae quantumlibet acres & constantes sic inultae & nullae visae sunt Herodi ut noluerit Christum tanquam reum condemnare; sed cum vidisset eum nec sibi nec accusatoribus ullo modo respondentem, condemnavit ut insanum & nihili hominem. Sprevit autem eum Herodes cum exercitu suo, ait sacer textus, & illi induitum veste alba, & remisit ad Pilatum.

Quanta fuerit haec illufio, quam stupendum illud, Sapientiam Dei velut stultitiam reputari, & quam excelso animotale probum pertulerit Christus, ut si quando affine opprobrium in aliquo ingenij vel animi tui defectu esset ferendum, statueret exemplum constantiae & magnitudinis in eo perferendo, tu ipse susus tecum perpende. Certè nisi hinc proficias, expavenda est Veritas, quae inde elicitur, Aut enim te oportet cum Christo laetum & constantem simile probum pati, si casus ferat; aut si te sperni pudet, Christi pudet. Possesne hoc ferre probum? sed vide quam necessariò tibi cadat.

Luc. 9. Cum certum sit ex Evangelio nonnullos erubescere Christum & illius pudere, nihil aliud esse hoc intelligitur, quam pra pudore quodam rejicere, seu non nisi invitos & renitentes admittere quae Christus libens tulit, & quae idcirco tulit, ut nos induceret suo exemplo ad illa ferenda. Sic intelligendus Apostolus, vel cum ait se non erubescere Evangelium, vel cum seo Timotheo praecipit, ne erubescat testimonium Domini nostri neque se vincitum eius. Idem enim est, ac si diceret, si forte contingat te irrideri, & contemni ab hominibus, quod de Christo crucifixo loquaris, vel quod Pauli vinciti & captivi doctrinam & institutionem profitearis, parere libenter haec probra; ne te propterea Christi nec mei pudeat; aut certè si naturalis quidam pudor lentitur, sic cum constantem sustine, ut ne propterea desistas Christum praedicare, & me eius Apostolum tuumque Institutorem profiteri. Sic sanctus Petrus: Nemo vestrum patiat ut homicida, si autem ut Christianus non erubescat; glorificet autem Deum in isto nomine: Sic denique Christus Dominus cum dixit, qui me et u-

1. Pet. 4.
Luc. 9.

buerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet. O qui cum sensus, quae suspiria!

II. PUNCTUM.

SED quem pro Christo sperni pudet, pra pudore rejicit quae Christus libens tulit, & quae ferenda voluit suo exemplo.

De illo enim agitur quem ita pudet irrisum & contemptum, ut graviter inde doleat, & propterea vel à bono, quod inchoarat, desistat, vel se miserum puer, & queratur. Nam si solus esset pudoris lentus, nec se propterea quis ab inceptis removeret, sed constans in bono persisteret, tunc Virtus esset non vitium: At verò cum quis vincitur illo pudore, & ita cedit probis, ut cedat exercendae Charitati, Humilitati, Devotioni, aut alij, quam colebat, Virtuti, hic est proprie, quem pro Christo sperni pudet, & tunc manifeste rejicit, quae Christus tulit & quae ferenda voluit suo exemplo, nempe hoc virtutis exercitium cum probro junctum, nempe haec opprobria propter Christianam cultum Virtutis illata, nempe humana judicia & verba, quibus nihili reputatur & illudatur.

Hoc est enim, quod Christus Dominus tulit, & quod idcirco tulit, ut nos suo animaret exemplo, suoque illo confirmaret documento quo dixit, Non est discipulus super magistrum, nec servus super Dominum suum, sufficit discipulo, ut sit sicut Magister eius, & servo sicut Dominus eius. Si patrem familias Beelzebuth vocarunt, quanto magis domesticos eius? Adde, quod si paterfamilias tam libenter probra tulit pro suis domesticis; quanto magis domestici pro suo patrefamilias? Tunc appareat qui sint ejus.

III. PUNCTUM.

SIC igitur quem pro Christo sperni pudet, Christi pudet; Quia videlicet eorum pudet, quae Christus fecit & docuit, quod est erubescere Christum & Evangelium, quod est ipsum contemnere Christum Dominum, quasi non rectè fecerit & docuerit, quasi non sit rectum & gloriosum quod docuit, quasi non satis multa fecerit & passus sit, ut me hoc doceret vel moveret ad praxim. Quare à Domino, cur tale probum sustinere voluit ab Herode, respondebit profectò se propterea sustinuisse

T

ut

ut te suo instrueret exemplo ad simile quidpiam tolerandum, si quod tibi contingeret, seque ita iudicasse hoc tam potens esse motivum, ut licet alioquin difficile sit homini probum ferre, tamen propter istud exemplum, quod edidit, difficultas omnis sit perumpenda. Jam verò si te interroget Christus, cur non utaris hoc exemplo, cur non ad imitationem Domini tui, libentius patiaris te sperni; quid respondebis, nisi quod non putas hoc sufficere ad te permovendum, non sentis te inde satis excitari nec persuaderi; quidquid egerit, quidquid passus sit contra appetitum naturalem, plus tamen semper valere appetitum tuum, quam quod fecit & passus est; & idcirco te non posse ipsum imitari.

Hoc certè unum est, quod respondere possis, si verè velis respondere, aut quidquid dicas, hoc unum actio & vita tua loquitur. Hoc autem ira Christo respondere & loqui, quid est aliud, quam ipsum spernere? Nam vel revera credis non esse sufficiens hoc Christi exemplum, ad te permovendum: vel non credis quod dicis, & fateris esse sufficiens. Alterutrum è duobus fatearis oportet: si primum, manifestè contemnis & condemnas eius iudicium, quo iudicavit satis se facere ad te excitandum; erravit si non erras. Quod si alterum producis, te nempe non diffiteri satis esse factum & plusquam satis à Domino; Quare ab te, cur ergo non idem præstas, cur dicis te non inde satis esse permotum, cur denique nihil apud te valet eius exemplum? Quid respondere poteris, nisi quod, sive sit satis validum, sive non; nihil cures & movearis, quia sensus & mundus contra repugnant, quibus magis defers quam Christo? At porro quid

est Christum contemnere, nisi hoc sit? Et vos inhonorastis me! Ioan. 8.

Et certè, si attentius considerare velis, cur Herodes cum suo exercitu, curque modo etiam mundus spernat Christum, videbis te eadem prorsus de causa contemnere ejus exemplum. Quid est, quod movit Herodem contra Christum? Quid est, quod mundanos excitat ad regupienda illa, quæ sunt Christi, nisi apparentia illa exterior, quæ est contraria humanis sensibus & communi ac usitato modo agendi inter homines? At nonne illud est, unde te pudet? si enim quod objicitur tibi probum, tantum à pueris, ab infans, aut simili hominum genere objiceretur, nec propterea defineres esse in existimatione & honore apud probatos quosque viros, nonne jam cessaret & probum & pudor? Quod ergo te illa commovent, inde est, quia honesti contra homines sentiunt, contra mundum repugnant, & sensus humanus; Ac proinde concludas necesse est, te non minus contemnere Christum hoc infami pudore, quam ipse mundus suis aliis contemnendi modis, licet apertiores forte sint & magis expressi.

Omnes videntes me, deriserunt me, locuti sunt ps. 17. labiis, & moverunt caput. Nemo de bona sui opinione velit quidquid detractum: de Christo malit potius ut malè cogiteretur, quam de se. O humanæ mentis perversitatem! Quam rectè monet Apostolus: Nemo se seducat, si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus sit ut sit Sapiens: sapientia enim huius mundi stultitia est apud Deum: scriptum est enim, comprehendam sapientes in astutia eorum; & iterum, Dominus novit cogitationes sapientium quoniam vana sunt: nemo itaque gloriatur in hominibus. 1. Cor. 3.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI

Ad Evangelium, Iam die festo mediante ascendit Iesus in templum, & docebat. Ioan. 7.

VERITATES PRACTICÆ

Mea doctrina non est mea.

Nulla re homo quantum vis gloriofâ, gloria-ri potest.

In 1. parte, Feria 3. hebdomada 2. in Adventu: Vñ & alia similia.

Interrogatus quid primum in præceptis Christianæ religionis observandum, quid secundum, quid tertium? Responde Humilitatem.

In 4. parte, Feria 6. hebdomada 16.

Si quis voluerit voluntatem eius facere, cognoscat doctrinam.